

Najkrajšie cyklotrasy Košice a okolie

25 cyklistických trás

Najkrajšie cyklotrasy Košice a okolie

Karol Mizla

Najkrajšie cyklotrasy Košice a okolie

1. vydanie, 2016

© Autor textu: Karol Mizla

Technický redaktor: Marianna Lázničková

Zodpovedný redaktor a editor: Daniel Kollár

Jazyková úprava: Matúš Mészáros

© Fotografie: Karol Mizla (počet fotografií 123), Peter Andrassy (1), Eva Dučaiová (2), Roland Paudič (2) a Karol Sopko (1).

Fotografia na obálke: Chata Lajoška (Karol Mizla)

Úprava fotografií: Tomáš Votava

Profily trás: Tibor Kollár

Mapy: SHOCart, s. r. o., www.cykloserver.cz

Úvodná mapa: VKÚ, a. s., Harmanec

© Dizajn a typografia: Marianna Lázničková

Tlač: impression world, spol. s r. o., Prešov

Akékoľvek, hoci aj čiastočné použitie diela je dovoľené len s písomným súhlasom vydavateľstva DAJAMA.

© RNDr. Daniel Kollár – DAJAMA

Lubľanská 2, 831 02 Bratislava

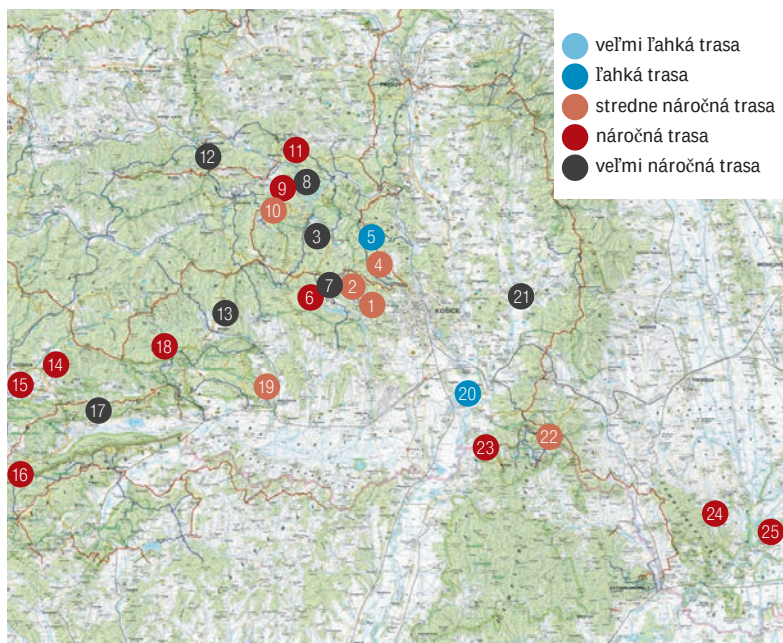
tel.: +421 (2) 446 317 02, info@dajama.sk, www.dajama.sk

Vydalo vydavateľstvo DAJAMA v roku 2015 ako svoju 265. publikáciu.

ISBN 978-80-8136-061-9

Obsah

1.	Košickými lesmi a lúkami	7
2.	Na Lajošku	13
3.	Popod Folkmarskú skalú.....	19
4.	Cez Jahodnú	25
5.	Cez Bankov a Repy	31
6.	Cez Holíčku a Kobylíu horu.....	37
7.	Cez Kojšovskú hoľu	43
8.	Popod Sivec do Margecian	49
9.	Ružínsky horský okruh.....	55
10.	Popod Šľuchtu a Smolej	61
11.	Okolo Bujanova	67
12.	Hnileckými vrchmi	73
13.	Okolo Kľoptane	79
14.	Krásnohorský okruh.....	85
15.	Najkrajšími planinami	91
16.	Cez Dolný vrch a Aggtelek.....	97
17.	Planinou Horný vrch	103
18.	Najmenšími planinami	109
19.	Jasovskou planinou	115
20.	Popri Hornáde	121
21.	Cez Čerešenku	127
22.	Južnými Slanskými vrchmi	133
23.	Cez kamennú bránu.....	139
24.	Tokajskou oblasťou	145
25.	Popri Bodrogu a Latorici	151

Milí čitatelia,

Slovensko je malá, ale mimoriadne pestrá a malebná krajina. Širšie okolie Košíc nie je v tomto smere výnimkou. Košice ležia v Košickej kotline obkolesenej rôznorodými pohoriami. Doslova v meste končí vyše 200 km dlhé Slovenské rudohorie, ktoré v tejto časti predstavujú rozložitú Volovské vrchy a „krásna neznáma“ Čierna hora. Na východe sa vlní dlhočizný hrebeň sopečných Slanských vrchov, ktorý geograficky končí až v maďarskom Tokaji. Za Slanskými vrchmi sa nachádza unikátna Tokajská oblasť a Východoslovenská rovina s cenným prírodným prostredím. Na západnom kraji Košickej kotliny začína Slovenský kras, jedno z najvzácnejších a najmalebnejších slovenských pohorí. Všetky tieto lokality sú pretkané sieťou lesných a poľných ciest. Vďaka nim je cykloturistika ideálnym spôsobom na spoznávanie prírodných i kultúrnych krás či historických pamiatok a zaujímavostí tohto regiónu.

Dvadsaťpäť popísaných trás vedie územím Košického kraja, pričom tri trasy prechádzajú aj cez územie Maďarska. Základné trasy sú náročnejšie, avšak každá trasa má ľahšiu alternatívu. Cyklista si tak môže vybrať podľa kondície a chuti. Navyše jedna trasa má aj dlhšiu alternatívu, takže čitateľ nájde v knihe popisy a mapy až 51 trás.

Priemerná dĺžka základnej trasy je 55 km a priemerné stúpania sa pohybujú nad 1 000 m. Pri výbere trás sme uplatnili tri základné kritéria: atraktivnosť, bezpečnosť a kvalita. Trasy vedú mimo frekventovaných ciest a podiel ciest s automobilovou premávkou je nepatrný. V priemere až polovica z celkovej dĺžky základných trás vedie po lesných a poľných cestách (tzv. terénom). Preto sú trasy vhodné predovšetkým pre horský bicykel, avšak dajú sa absolvovať aj na trekningovom bicykli. Na cestnom bicykli sa dajú zvládnuť dve základné trasy (20 a 25) a šesť kratších trás (9, 11, 20, 23, 24 a 25). Väčšina trás je okružných, to znamená že ich východiskový a cieľový bod sú rovnaké. Z 25 základných trás je okružných 23 a z 25 kratších trás je okružných 20.

Prvých osem trás vedie v severozápadnej zalesnenej časti Košíc a okolia s bohatou turistickou históriou. Popísané trasy predstavujú akýsi „lexikón“ existujúcich, ako aj potenciálnych cyklotrás tejto oblasti. Sú koncipované tak, aby sa vzájomne neprelínali a aby čitateľovi poskytl okrem tipu na cyklotúru i návod na vytvorenie vlastnej trasy z množstva možností. V okolí Košíc sa nachádza viacero nádherných kopcov, na ktoré sa dá vyšliapať v sedle bicykla. V tejto knihe je uvedený len netradičný výstup na Kojšovskú hoľu. Popis cyklistických túr

na ostatné „košické“ cyklovrcholy (Volovec, Bukovec, Sľubica, Čierna hora a Folkmarská skala) nájdete v knihe Najkrajšie cyklovrcholy, ktorá vyšla vo vydavateľstve Dajama v roku 2014.

Trasy 9 až 12 majú východisko i cieľ v Margecanoch, ktoré sú vďaka polohe a vlakovému spojeniu výborným „odrazovým mostíkom“ na cyklistické túry do malebného a zaujímavého okolia. Vodná nádrž Ružín, tiché prostredie a okolité husté lesy Čiernej hory a Volovských vrchov poskytujú priehľadnú možnosť na cyklistické výlety s najrôznejšou dĺžkou a prevýšením. Tie najkrajšie sú zachytené aj v tejto knihe. Tretí blok tvoria dve cyklotrasy zo západnej časti Volovských vrchov. Prechádzajú cez bývalé banícke mestiečky v obkolesení rudohorských kopcov. Mnohé historické pamiatky v tejto oblasti umocňujú zážitky z túry.

Ďalších päť trás (15 až 19) je situovaných do Slovenského krasu. Krasové planiny majú charakter stolovej hory a možno ich označiť aj za cyklistický raj. Treba však zdôrazniť, že územie Slovenského krasu je národným parkom, v ktorom platia pre cyklistov špecifické pravidlá. Popísané trasy v Slovenskom krase vedú po lesných a lúčnych cestách, ktoré využívajú aj účelové vozidlá. Trasy vedú súbežne s existujúcimi cyklistickými a turistickými trasami

alebo plánovanými cyklotrasami v čase tvorby knihy. Napriek tomu je žiaduce, aby sa čitateľ pred túrou oboznámil s aktuálnou legislatívou týkajúcou sa pohybu na bicykli v Národnom parku Slovenský kras a cyklotúru prispôbil tak, aby jej absolvovaním nedošlo k porušeniu zákona.

V rozľahlej Košickej kotline sa ocitneme pri trasách 20 a 21 a budeme ju spoznávať popri Hornáde i z úpätia Slanských vrchov. Ďalšie dve trasy (22 a 23) nás zavedú nielen do Slanských vrchov, ale aj nadväzujúcich maďarských Zemplínskych vrchov. Najsevernejšia oblasť Maďarska je malebnou krajinou s nádychom romantiky a pre cyklistov mimoriadne vľúdnu. Záverečné dve trasy (24 a 25) nám umožnia dokonale absorbovať krásy a zaujímavosti zväčša rovinatého dolného Zemplína. Medzi ne patrí aj svetoznáma Tokajská oblasť, najnižší bod Slovenska, prameň Bodrogu či životom prekypujúce lužné lesy.

Popísané trasy vychádzajú z mojich dlhoročných cyklistických túr v tejto oblasti. Mojou ambíciou bolo prezentovať trasy, ktoré vedú k najzaujímavejším a najkrajším miestam. Ak kniha posluží ako dobrá inšpirácia na spoznávanie krás Košického kraja zo sedla bicykla, tak splní svoj hlavný cieľ. Verme, že bude možno aj návodom na tvorbu ďalších atraktívnych cyklotrás.

Košickými lesmi a lúkami

Pestré a relatívne zachovalé košické lesy potešia každého milovníka prírody. Na okružnej trase cez Potoky prenikneme nielen do ich krásy, ale prejdeme aj cez pekné lúky a pookrejeme „v spoločnosti milej Lajošky“.

Výhľad z cesty od Železného vrchu

Košické mestské lesy

Košice sú z niektorých strán priam obklopené lesmi. V meste končia úpätia Volovských vrchov i Čiernej hory, ktoré sú časťami rozsiahleho Slovenského rudohoria. V histórii Košíc zohrávali okolité lesy významnú úlohu a okrem hospodárskej funkcie tvorili ich prirodzenú ochranu a neskôr aj rekreačné zázemie. Mestské lesy s rozlohou takmer 200 km² sú najväčšími neštátnymi lesmi na Slovensku. Nachádzajú sa v nich pôvodné lesné dreviny a kry, pričom s podielom 83 % prevažujú listnaté druhy. Najhojnejší je buk (54 %), za ktorým nasledujú dub (16 %), jedľa (8 %),

hrab (7 %), smrek (6 %), borovica (2 %) a smrekovec (1 %). Ostatné cenné listnaté dreviny (javor, jaseň, brest, lipa) sa vyskytujú sporadicky. V oblasti Ružínskoho krasu rastie aj vzácny tis obyčajný. V súčasnosti sú košické lesy popretkávané turistickými i cyklistickými trasami, prístreškami, odpočívadlami a predstavujú cennú rekreačnú oblasť v blízkosti ruchu veľkomesta.

Náročnosť

Stredne náročná trasa vedie prevažne po dobrých lesných cestách. Profil trasy je v podstate mierne zvlnený, strmé úseky predstavuje len záverečná časť výstupu na Lajošku

Nad Bukovcom, v pozadí Volovské vrchy

a dva kratšie úseky pri zostupe do Hýľova a Myslavy. Zvýšenú pozornosť pri orientácii treba venovať najmä na úseku od Čičiek ku Kamennému potoku a v úvode zostupu z hrebeňa Volovských vrchov do Hýľova, ako aj z Bašky cez Suchý dub do Myslavy.

Po Potockej ceste

Východiskom túry je severozápadný cíp Sídlička KVP v Košiciach pri Kláštore bosých karmelitánok na Ulici Jána Pavla II. Od cyklistického ukazovateľa sa vydáme po panelovej ceste. Napravo minieme kolibu Zlatá podkova a po „panelke“ prídeme na rázcestie na Čičkách (od koliby sem môžeme prísť aj po paralelnej lúčnej ceste s peknými výhľadmi). Pokračujeme doľava a popod vodáreň už po lesnej cestičke vyjdeme na kopček k 6 m vysokému kovovému krížu. Na druhom rázcestí za krížom pôjdeme doprava na cestičku, ktorá vyjde z lesa na lúky a klesne na asfaltku k ukazovateľu Kamenný potok (pod Girbešom) pri stožiarí vysokého napätia.

Po polkilometrovom stúpaní smerom doľava sa ocitneme na

širokom rázcestí Girbeš, odkiaľ pokračujeme doprava po dobrej asfaltke. Pôjdeme krajinársky pekným prostredím a neskôr klesneme do údolia potoka Vrbica, ktorým vedie stará asfaltka. Naľavo minieme chatu Klatovianka (možnosť občerstvenia) a popri meandrujúcom potoku prídeme na koniec asfaltky. Zo širšieho priestranstva pokračujeme doľava hore na lúku, kde sa zvrtneme opäť doľava a v plynulom stúpaní vyjdeme za pravotočivou serpentínou na široký holý hrebienok s peknými výhľadmi. Na kopčeku sa cesta zmení na asfaltku a popri kríži prídeme na horný koniec Vyšného Klátova k ďalšiemu krížu.

Naša trasa pokračuje doprava hore po rozbitej ceste, z ktorej sa nám ponúkajú pekné výhľady na malebné údolie (tzv. Klátovský kotol), pretkané lúkami, lesíkmi a hájmi. Stúpanie sa zmierni pri znovuzrozenom zlomenom dube, na ktorom visí menší kríž s Kristom. Onedlho sa vľavo objaví upravená Jergova studňa (prameň Vrbice) s prístreškom, odkiaľ zídeme na známu Jahodnú s rekreačným areálom. Prehupneme sa cez lúčne

sedlo a klesajúca poľná cesta s peknými výhľadmi nás remízou a nižšie lesom privedie do údolia Potoky.

Ocitneme sa na tzv. Potockej ceste, ktorá aj vďaka plynulému stúpaniu patrí medzi najpríjemnejšie výstupové trasy k chate Lajoška. Vydáme sa doľava po kvalitnej asfaltke, ktorá po 2,6 km končí. Tu odbočíme protismerne doľava hore na lesnú cestu a po 600 m na rázcestí zahneme doprava. Plynule stúpajúca cesta nás vyvedie na široké rázcestie, kde pokračujeme priamym smerom. Po 2 km prídeme na rázcestie v sedle pod Železným vrchom. Po lesnej cestičke smerujúcej doľava prídeme na stúpajúcu lesnú cestu, po ktorej vedie žltá turistická značka až ku chate Lajoška.

Po občerstvení v peknej chate sa vydáme západným smerom po

hrebni Volovských vrchov (súbežne s červenou turistickou značkou), ktorý po 1,2 km opustíme v oblasti Filmových lúk. Doľava smerujúca lesná cesta prejde cez hájik a miestami strmšie klesne pred širšie priestranstvo, kde odbočíme najprv prudko doprava a vzápätí doľava. Klesajúca lesná cesta s panoramatickými výhľadmi do Hľbokej doliny a nižšie na okolitú krajinu sa za malou vodárenskou zmenou na poľnú asfaltku. V spoločnosti panoramatických výhľadov na malebnú krajinu po nej zídeme k cintorínu v Hýľove, kde sa napojíme na širšiu asfaltovú cestu. Pokračujeme východným smerom cez Hýľov takmer po rovinke (napravo dominuje Holička, pod ktorou je doslova učená vodná nádrž Bukovec). V klesaní odbočíme na cestu doprava, ktorá nás privedie na širé

Lajoška

Chata Lajoška (908 m) má slovenské prvenstvo z hľadiska najkratšej vzdialenosti medzi väčším mestom a pravou horskou chatou. Z okraja Košíc je táto rudohorská perla vzdušne vzdialená len 10,5 km. Pre obyvateľov Košíc a okolia je chata častým cieľom či zastávkou na túre. Možno povedať, že v tejto oblasti všetky cesty vedú na Lajošku! Cesty a cestičky k chate sú výlučne lesné, len v ich úvode je niekde horská asfaltová cesta. Niektoré sú označené ako turistické či cyklistické trasy, pričom všetky sú zjazdné horským bicyklom. Celkove vedie k chate 13 základných výstupových trás zo všetkých smerov.

Lúky nad Bukovcom, vzadu Slanské vrchy

lúky. Zídeme z rozbitej asfaltky a vydáme sa doľava popri lese.

Po miernom stúpaní prejdeme cez hájik a ocitneme sa na lúčkach nad Bukovcom. Lúčna cesta hrebienkom vedie popri troch telekomunikačných stožiaroch, pod ktorými stojí kríž. Pokračujeme po hrebienku, až vstúpime do lesa.

Popod vysokonapäťové vedenie dôjdeme na okraj Bašky a môžeme pokračovať do Myslavy, ktorá je časťou Košíc, po krajskej asfaltovej ceste. Základná trasa pokračuje terénom cez Suchý dub. Sprvu strmší chodník sa nižšie napojí na širokú lesnú cestu, ktorá nás privedie do Myslavy. Odtiaľ sa krátkym stúpaním dostaneme na kraj Sídlička KVP a hneď za cintorínom odbočíme doľava. Klimkovičovou ulicou (alebo vľavo popri nej po terénnom chodníku) vyjdeme ku kláštoru, kde sme cyklotúru začínali.

Alternatívna kratšia trasa

Trasu si skrátime o polovicu, keď na hrebienku powyše Vyšného Klátova odbočíme doľava na lúčnu cestu (značkováná cyklotrasa), ktorá nás v klesaní privedie do Nižného Klátova. Odtiaľ môžeme pokračovať do Košíc buď po asfaltovej ceste, alebo tzv. Myslavským traversom. Ide o paralelnú lesnú cestu po pravej strane, na ktorú treba odbočiť v dolnej časti Nižného Klátova na rázcestí asfaltových ciest (v mieste, kde odbočuje zelená turistická značka do Bukovca).

Trasa: miesto (nadmorská výška)

→ počet km (z toho km terén), ↑ počet m (stúpanie)
 Košice-Sídličko KVP (324 m) → 13 km (6 km), ↑ 430 m
 Jahodná (595 m) → 10 km (8 km), ↑ 500 m
 Chata Lajoška (908 m) → 7 km (6 km), ↑ 60 m
 Hýľov (485 m) → 10 km (6 km), ↑ 110 m
 Košice-Sídličko KVP (324 m)

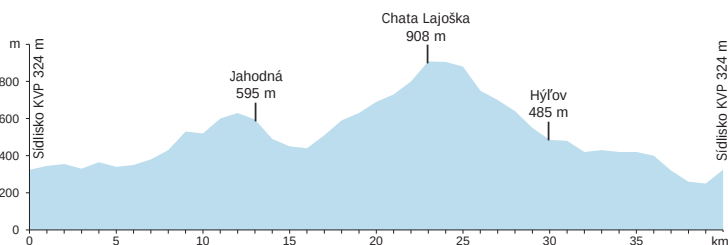

Spolu: 40 km (26 km). **Celkové stúpanie:** 1 100 m. **Náročnosť:** 3.

Mapa: <http://www.cykloserver.cz/f/4994197043/>

Kratšia trasa: 19 km (6 km). **Celkové stúpanie:** 375 m.

Náročnosť: 1. **Mapa:** <http://www.cykloserver.cz/f/5ae2197333/>

Na Lajošku

Netradičná cesta údolím Myslavského potoka k chate Lajoška síce neoplýva výhľadmi, avšak poskytne niečo, čo sa cení čoraz viac – tichú lesnú krásu pretkanú zurčivým potokom a spevom vtákom.

Dolina Myslavského potoka

Úzka a hlboká dolina má ústie v Nižnom Klátove. Pomenovali ju podľa Myslavského potoka, ktorý pramení pod Prednou Holicou v nadmorskej výške 760 m. Pstruhový, 20 km dlhý potok sa vlieva do Hornádu v miestnej časti Košíc Nad jazerom. Dolnou časťou doliny vedie nižnoklátovská Čaksova ulica s radovou zástavbou domov a chát. Zástavba končí pri bývalom mlyne, powyše ktorého sa dolina zmení na úplne tichú a obkolesenú lesmi, ktoré sú domovom mnohých vtákov a lesnej zveri. Prevažujú v nej listnaté stromy (najmä buky), vo vyšších polohách je častejší výskyt ihličnanov (najmä jedlí). Údolie je

geologicky významné, pretože sa ním tiahne rudná žila Holica, ktorej hlavným minerálom je siderit. V minulosti tu prebiehala ťažba, ktorej pozostatky sú viditeľné dodnes. Rudu spracovávali v železiarňach v Myslave.

Náročnosť

Na stredne náročnej trase nás čaká len jedno veľmi strmé stúpanie pred Lajoškou, ostatné úseky sú miernejšie. Povrch trasy je z troch štvrtín terénny, čo znižuje rýchlosť putovania. Orientačne najkomplikovanejší je úvod trasy medzi Čičkami a Girbešom. Na viacerých úsekoch trasy nás bude sprevádzať turistické alebo cyklistické značenie.

Myslavský potok
Chata Lajoška

Kríž nad Nižným Klátovom

Od Kláštoru bosých karmelitánok

Trasu začneme v Košiciach na Sídlišku KVP pri cyklistickom ukazovateli označenom Sídliisko KVP (Kláštor). Nachádza sa vedľa Kláštoru bosých karmelitánok a poníže koliby Zlatá podkova na Ulici Jána Pavla II. Vydáme sa po panelovej ceste, napravo minieme kolibu a naľavo kríž a po ceste lemovanej hustými kríkmi prídeme na rázcestie na Čičkách. Pokračujeme doľava a neskôr už po lesnej ceste vyjdeme na kopec k 6 m vysokému kovovému krížu s odliatkom Krista (obnovili ho v roku 1996 na mieste pôvodného kríža z roku 1882). Na druhom rázcestí za krížom odbočíme doprava na cestičku, ktorá vyjde z lesa na lúky a klesne na asfaltku k ukazovateľu Kamenný potok. Smerom doľava vyjdeme na Girbeš, kde sa krížiže viacero ciest. Pokračujeme doprava po dobrej asfaltke, ktorá vedie krajinársky pekným prostredím a neskôr klesne do údolia potoka Vrbica.

Pri ukazovateli pod chatou Klátovianka sa vydáme doľava po štrkovej ceste. Tá nás v stúpaní privedie

cez záhradkársku oblasť v lokalite Berpáš na pole ku krížu pod tromi lipami, odkiaľ sú pekné výhľady. Odtiaľ zídeme popri kaplnke a popod kostol do stredu Nižného Klátova. Odbočíme doprava a za mostom doľava. Mierne stúpajúca cesta dolinou Myslavského potoka opustí posledné domy a za bývalým mlynom pri vodnej zdrži sa vnorí do ešte užšej zalesnenej časti doliny. Stúpanie po horskej asfaltke je plynulé. Vľavo od nás tečie meandrujúci Myslavský potok, pri ktorom rastú jasene či jelše a nad nimi vidno mohutné buky.

Postupne prídeme na širšie priestranstvo, odkiaľ sa vydáme protismerne doprava hore. Lesná cesta je zarezaná do svahu a v plynulom stúpaní vyústi na zväžnicu, ktorá je hlavnou zásobovacou cestou k chate Lajoška. Odbočíme doľava a mierne stúpajúc prídeme k rázcestiu tvaru písmena Y, kde nás cyklistická značka usmerní doprava. Po dvoch serpentínach sa ocitneme na hrebeňovej, červeno značkovanej ceste. Pokračujeme západným smerom a po rovinnom úseku začne cesta čoraz viac

stúpať. Na krátkom úseku v dĺžke 180 m (tzv. Kopec pravdy) je stúpanie najstrmšie a dosahuje 22 %. Po jeho prekonaní vyjdeme už miernejším stúpaním popri kaplnke cez lúku až k dverám chaty a nevynecháme možnosť zaslúženého občerstvenia.

História chaty Lajoška siaha do roku 1914, keď pod vrchom Predná Holica (948 m) postavili prvú útulňu. V roku 1925 chatu úplne prestavali a obnovili, na čom mal hlavnú zásluhu vtedajší predseda odbočky Karpatského spolku Ľudovít Konrády (Lájoš-báči), po ktorom chata nesie meno. V roku 1928 postavili nad chatou na vrchu Predná Holica drevenú trojposchodovú rozhľadňu s dohľadom na Tatry, ktorá existovala vyše 10 rokov. Počas druhej svetovej vojny chatu zničili a obnovili ju až v roku 1951.

Z chaty sa vydáme dole cestou smerujúcou po ľavej strane

kaplnky. Na rázcestí v lese odbočíme najprv doľava, vzápätí doprava v smere cyklistických značiek a začneme príjemne klesať po tzv. Židovke – starej „židovskej“ ceste vedúcej až na Jahodnú.

V klesaní sa nám zjavia pekné výhľady do údolia i na Slanské vrchy. Od cyklistického ukazovateľa na Pišivenkách pokračuje Židovka mierne doprava a vzápätí prudko doľava, až klesne do tzv. Židovského sedla (690 m). Tu sa protismerne stáča doľava a klesne na širšiu lesnú cestu, po ktorej pokračujeme doprava. V prevažnom klesaní s dvomi kratšími stúpaniami príde na Jahodnú. Popri chate Jahodná prejdeme po asfaltovej ceste, z ktorej onedlho odbočíme doprava na lesnú cestu v smere červenej turistickej značky. Po kratšom stúpaní na Kuriškovú pokračujeme zvlneným, zväčša klesajúcim zarasteným hrebeňom cez Košícký lesopark až

Židovka

Košická sekcia Uhorského karpatského spolku začala v roku 1939 budovať 27 km lyžiarsku cestu vedúcu z Čermeľa cez Bankov, Jahodnú a Prednú Holicu až ku chate Erika pod Kojšovskou hoľou. Unikátnu plynule stúpajúcu trasu dokončili v roku 1942. Popri nej vystavali 25 zrubových prístreškov. Úsek od Jahodnej k Erike budovali Židia z pracovného tábora, a preto cestu pomenovali Židovka. Dômyselne vytýčený profil Židovky je ideálny nielen pre lyžiarsku, ale aj cyklistickú turistiku.

